

[Morten Lange.]

et stort problem. Det er bestemt kun en begrænset delløsning, man kan opnå ad den vej.

Dermed skal jeg huske, som hr. Orla Møller så rigtigt angav det, at jeg bør slutte med at anbefale at stemme for tillægsbevillingslovforslagets vedtagelse. Det indeholder jo mange ting. Det har ét træk ved sig, og det er, at det er for stort. Det er et af trækene i vor almindelige økonomiske situation, og jeg vil udsende en from bøn om, at den tillægsbevillingslov, vi måtte skulle vedtage næste år på samme tid, vil være mindre. Det er i virkeligheden det, som er vort sigte. Jeg håber, det vil gå sådan, og i hvert fald stemmer vi for den i år og håber på, at den vil forbedres.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Kun den bemærkning til hr. Poul Schlüter, at jeg tror, han tager fejl, hvis han mener, jeg er ubekymret over for de to store onder, der, som jeg nævnte, findes i den danske økonomi. Det er jeg på ingen måde; jeg mener, det er store, alvorlige problemer, som vi må gribe an, og jeg nævnte, på hvilken måde vi fra regeringens side forestiller os at de skal gribes an.

Dernæst vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg kan være enig med ham i, og det har vi også givet udtryk for tidligere, at det ikke vil være muligt at anvende en forøget skatteudskrivning. De direkte skatter har nået en sådan højde, at de ikke har den virkning på det økonomiske forløb, som de havde, hvis vi bare går en halv snes år tilbage. Derfor kan vi ikke løse vores problemer, derunder vores inflationsproblem og betalingsbalanceproblem, igennem en skatteforhøjelse. Uden at jeg kan love, at der kommer skattenedsættelser, vil jeg gerne understrege, at i det spareforslag, som er nedfældet i beretningen fra det politisk-økonomiske udvalg, forestiller vi os en samlet besparelse og visse afgiftsforhøjelser til et beløb på i alt 3,8 milliarder kr. Et led heri er boligpolitikken, og hvis det lykkes at gennemføre dette program i fuldt omfang, så er der måske en mulighed for, at vi kan lempe noget på skatten, men hvis vi ikke gør det, tror jeg ikke på, at der bliver basis for at lempe på skatten. Men jeg vil anse det for heldigt, hvis vi kan gøre det, og jeg vil

da sætte overordentlig megen pris på, at også det radikale venstre ville medvirke hertil, selv om jeg altså må beklage, at man ikke ville medvirke til det første skridt i den retning, nemlig gennemførelsen af den lovgivning om boliger, som vi skal tage stilling til i morgen.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Afting må have en ende, og denne debat fortjener bestemt ikke at blive meget længere.

Det er kun en mild overdrivelse, når jeg siger, at nu er det 117. gang, folketinget spørger statsministeren: hvad er der aftalt mellem hans regering og SF på boligområdet? Nu har statsministeren haft et par timer til at tænke sig om, siden han blev spurgt sidst. Der er stadig punkter i aftalen, som fortaber sig i mørke. Hvilke lejestigninger er det, der er aftalt i privat etagebyggeri? Hvordan er det, man vil begrænse rentefradragsretten for parcelhusejerne? Er der, statsminister, eller er der ikke et protokolat mellem S og SF om dette? Slås S og SF i denne time stadig om fortolkningen af, hvad de har aftalt? Hvis der er en aftale, kan og vil statsministeren så ikke fortælle folketinget om den? Statsministeren kan jo bare læse den op, det er da ikke så svært. Kom nu herop på talerstolen, lad os få ren besked. Det forpligter at være statsminister. En statsminister kan ikke behandle folketinget, som det passer ham.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Ja, alt skal jo have en ende, og jeg vil gerne til de bemærkninger eller de ting, der er sagt, gøre nogle ganske få kommentarer.

Allerførst til hr. Poul Hartling, som har spurgt interesseret omkring socialdemokratiets interne problemer og anliggender: i socialdemokratiet finder vi det ganske naturligt, hvis der er en gruppe medlemmer, der ønsker at danne en særlig debatorganisation. Det er det, der er sket i byen Fredericia. Jeg kan, for sådan ligesom at fortælle, at det ikke er nogen ny ting, gøre hr. Poul Hartling og tinget opmærksom på, at sådanne debatorganisationer har vi kendt i vores parti igennem mange år. Jeg erindrer også, at noget tilsvarende har været tilfældet i partiet venstre, men det skal jeg ikke blande mig i.